

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 591-ҳадис

591/1135 – عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً، فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرٍ سَوْءٍ. قِيلَ: وَمَا هَمَمْتَ؟ قَالَ: هَمَمْتُ أَنْ أَقْعَدَ وَأَذَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

591.1135. Абу Воилдан ривоят қилинади:

«Абдуллоҳ розияллоҳу анҳу шундай деди: «Бир кеча Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан намоз ўқидим. У зот қиёмда тураверганларидан бир ёмон иш қилмоқчи ҳам бўлдим».

«Нима қилмоқчи бўлдинг?» дедик. «Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни (тик) қўйиб, ўзим ўтириб олмоқчи бўлдим», деди у».

Манба: hadis.islom.uz

